

להמריכו זליחה

גליון לז • פרשת קרח תשכ"ד

מאוצר שיחותיו ומכתביו של הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א

ניצוצי חיזוק ואמונה

כניני הפרשה

פתגמין קדישין ומרגיטין טבין שנשמעו מפי' הגה"צ מורינ' שליט"א בשעה של קורת רוח ובשבילי דאורחא

עשירים וארבע שעות מענת לענת

מורינ' שליט"א דיבר בענין העולם השקר אשר דייקא בו התאוה הקב"ה שיעשו לו דירה, ואמר: העצה להגיע אל תכלית החיים בעוה"ז ושלא לעוות את המטרה, הוא תפילה ותמימות! ומובא על רבינו הק' שתיכף כשעמד על דעתו הבין שלא יתכן להנצל מכל מה שצריכין להינצל - רק ע"י תפילה! ובסוף ימיו אמר כי אחר שנודע לו גודל כוח התפילה היה מתפלל ביום אחד מה שהתפלל במשך כל השנים, וכן היה דרכו לומר פסוקי תהלים המדברים מן צעקה לבד. ומובא (אמרי פנחס שער ו' אות ג"ח) שהרה"ק רבי פנחס מקאריץ צוק"ל אמר 'האדם צריך להתפלל כל ימיו נחנו בדרך אמת', כי בעולם הזה נמצא האדם בסכנה תמיד בכל עת שלא ימנע אשורו, וצריך להתפלל תמיד להנצל, ומובא בשיחות הר"ן (שיחה גא) שרביה"ק אמר בסוף ימיו לאנשיו **את זה תקבלו מאתי שהעולם לא יטעה אתכם, אז די וועלט זאל אייך נישט נערן**, וכמו שמצינו בפרשתנו על קרח שהיה אדם גדול מאוד ואתו עמו הלכו ר"ג איש - ולא סתם אנשים אלא ראשי סנהדראות - און זיי האבן געכאפט אזא קלאפ (הם חטפו מכה רבה וירידה גדולה כ"כ) לחלוק על נביאת משה רבינו ע"ה רח"ל, עד אשר זה גרם להם לאבוד מתוך הקהל ה"י.

צאו וראו עד היכן הדברים מגיעים, ועד כמה צריכים להתפלל בכל לב ובכל נפש 'ה' נחנו בדרך אמת', ובודאי שכאשר האדם עושה את שבכילתו, אזי השי"ת יגלה לפניו אורו ואמיתו, ויחיה חיים גוונים וברוכים מלא ברכת ה' אהבת ה' ויראת ה', **ותשחק ליום אחרון**!

(צפרא דשבתא קרח תשע"ד לפ"ק)

תשמורתם את משמורת הקדוש

מורינ' שליט"א דיבר לעסקני ארגון 'השומרים' העוסקים נגד קליפת הכלי משחיתים, ואמר: השי"ת יחונן את דעתכם שתדעו איך להתנהג בענין זה, שאכן תצליחו להכניע את הקליפה הטרופה הזו, כי צריכים לפעול, אבער מוכניע זיין וועט דער אויבערשטער אליין [אך להכניע אותם יכול רק השי"ת בעצמו]. כי מאוד קשה להכניע דבר שכבר התפשט כל כך רח"ל. לכן אתם עשו מה שביכולתכם, והשי"ת יעזור זאל בטל ווערן און אריין גיין אין דער ערד די אלע "טריפה כלים" [שיתבטלו ויבלעו בארץ כל הכלים הטמאים] בעוה"ז! כי שעושים מה שאפשר אז השי"ת עוזר.

המשך בעמוד ב

ז'מני תשובה מ'משמשין ו'באין'

נצה מוהשי"ת בעצמו

זהו עצה נפלאה הנתונה לנו מהבורא ב"ה בעצמו! **דאס איז א עצה פון גאט אליין!** וזהו התורה הנתונה למשה מסיני.

וכפי האמור מהמאירי והאלשיך הקדוש להדיא שכולם יזכו לעולם הבא, אלא שבאם לא ייטיב האדם מעשיו בזה העולם אזי יעלה זאת לו ביוקר רב... **עס וועט עס קאסטן זייער טייער! ולכן על האדם להשכיל לעשות תשובה תיכף עתה ולא להתנין כלל!**

פתח פיך ולמד תורה!

וכדי לחזור בתשובה עלינו לדעת שבכל מצב אפשר לעשות תשובה! **הוא בפשטות כאמור ע"י לימוד התורה! פתח פיך והתחל ללמוד! עפן אויף דעם מויל און לערן!** והרי רביה"ק מעלה על נס כוח הדיבור בפה! וכמאמרו (ליקוטי מוהר"ן תנינא סימן צ"ו): **'שהדיבור יש לו כוח גדול מאוד, כי הלא יכולין לחוש על קנה שרפה (ביק"ס) שלא תוכל לירות, כוח**

לומדים מקרא;
לומדים משנה;
לומדים תלמוד;
לומדים חסידות;
לומדים סתרי תורה;
העיקר הוא העסק בלימוד התורה, ובה מלמדים היטב את חומרות הגוף לשוב אל השי"ת ולהיטהר לפניו!

כולם יזכו לעולם הבא

על משנה של 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא' מבאר המאירי (סנהדרין צ' ע"א) והאלשיך הקדוש שהוא בפשטות, שכולם ממש - צדיקים בינונים ורשעים - יש להם חלק לעולם הבא, רק שכל אחד יצטרך לעבור זיכוכ כפי מעשיו, עוברים צרות וגלגולים, כף הקלע וחיבוט הקבר וגיהנום, ולפעמים צריך לבוא שוב לעולם הזה ולהתאבק, לעבור שוב את מעברי העולם הזה, עד שיתפוס האדם את עצמו ויעשה תשובה! **כי סוף כל סוף כולם יחזרו ויעשו תשובה, וכולם יזכו לחלק בעולם הבא!**

כי אליבא דאמת מימרא זו של 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא' הוא תימה, וכי אפשר להשוות קטן לגדול? כולם כאחד יזכו לעולם הבא? אלא כולם אכן יזכו, אך הבדל גדול יהיה ביניהם איך ומתי יזכו לכך!

סוף כל סוף תורה מוכרח לעשות תשובה...

ולכן מפטירים בספר יונה ביום כיפור, **לידע ולהודיע שלא יעזר מאומה! מוכרחים לעשות תשובה! מען מוז תשובה טוהן!** בסוף ממילא תהיה מוכרח לחזור בתשובה, **ולכן תשכיל לעשות תשובה תיכף ומיד מבעוד מועד! טוה שוין תשובה! שוין תשובה!**

ובכן, כאשר תידע זאת נאמנה, תראה ותבין היטב את אשר לפניך, השכל להתיישב לעסוק בתורה 'למען' המאור שבה שיחזיר אותך למוטב, ותיווכח בעצמך שאכן תזכה לחזור בתשובה! **כי התורה הקדושה יש לה כוח נורא עד למאוד! כוח גדול להחזיר את האדם בתשובה!** לומדים מקרא; לומדים משנה; לומדים תלמוד; לומדים חסידות; לומדים סתרי תורה; העיקר הוא העסק בלימוד התורה, ובה מלמדים היטב את חומרות הגוף לשוב אל השי"ת ולהיטהר לפניו!

מכתבי הגה"צ מורינו שליט"א
לאור הזמן והפרשה

סיפוק וקדושה

נראה לי ממכתבו שהוא 'ערנסט' מאד. וזה דבר טוב ויקר לעבודת ה'. אולם אם אין המוח חזק וה'ערינסקי' הוא יותר מדי, לזה יכול להתלוות מעשה בעל-דבר של חששות יתירות ועצבות, וזו מניעה גדולה מלהתקרב אל השי"ת כאשר עם רצונו יתברך.

כי מדרגא לדרגא ודאי שאי אפשר להתעלות בלי שמחה, כמובא מזה הרבה בספרי רבינו ור' נתן זיע"א. ומה שאני זוכר כעת בענין זה הוא בסי' כ"ה בלק"מ סעיף ה' בה"ל: "גם דע שכדי להכניע הקליפה המסבבת שבכל מדרגה, על זה צריך שיעורר שמחה של מצוה על עצמו, היינו שישמח ע"י שיזכור שזכה להתקרב להשי"ת וזכה להתקרב לצדיקים המקרבים אותו להשי"ת, וע"י השמחה הזאת הוא משבר את הקליפה, ונכנס למדרגה שניה".

וגם העצבות להכניע הקליפות כשהוא עולה מדרגא לדרגא שמביא רבינו שם (באות ד') שהוא ע"י גדולת הבורא, שלזה זוכין ע"י צדקה, שע"י צדקה מתגלין הגוונים העילאין של גדולת הבורא, גם זה קשור לשמחה, כי ע"י כל זה נעשה שמחה והמתקת הדינין לעילא ולתתא.

וכמה הרבו האר"י הקדוש ורבינו והרבה ספרים הק' לדבר מגודל ההפסד שמפסידין ע"י עצבות. וגם ע"פ החוש נראה שע"י העצבות מתגברים אצל האדם הדמיונות המפסידים את עבודת ה' הראויה.

ומקור של הדמיון הוא, שיוגן ממקום שלמטה מהשכל, וא"כ זה מפריע ומבלבל את המוח מלהרגיש את הדעת האמיתי של האמונה והתורה והקדושה שירדה ממקום עליון, והיא למעלה מהשכל האנושי.

וכן אנו רואים בעינינו, שכאשר האדם בשמחה, מתגלית בו נקודה של גבורה ועוז, ואז אם יש לו הרגש טוב, הוא יכול להתגבר ולהשליט את כח הקדושה שבו על לבו.

ואילו על ידי עצבות אין השכינה שורה עליו, כמו שאמרו חז"ל (שבת ל' ע"ב): אין השכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש וכי' אלא מתוך שמחה של מצוה. ומובא בלק"ה שהמלתא דבדיחותא שעושים כדי לשמח את נפשו עדי שלא יאה בעצבות ויוכל לעבוד את השי"ת בשמחה גם זה נכנס בגדר שמחה של מצוה.

והנה כשהאדם בעצבות, אזי קשה לו להמשיך על עצמו סיפוק וקדושה, וטבע האדם ששואף תמיד לסיפוק, ואם כן צריכים אז התחזקות גדולה בכל עוז ותעצומות שלא ליפול בידי הסטי"א ר"ל והתאוות המרים ר"ל. וכן מובא מהבעש"ט שבעת שהאדם הוא בעצבות ודינין שורין עליו, יתחזק מאד בכל כוחותיו לכל יפול בידי הסטי"א. וגם רבינו כותב שעיקר ניקת הנחש הוא מעצבות ועצלות, בבחי' "וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחַמוֹ" (ישעי סה, כה), וידוע שעצבות הוא מיסוד העפר, וכן מובא בלק"ה.

אבל זאת צריכים ליזכר, שאפילו אם האדם הוא בעצבות ח"ו, גם אז צריכים להיות יהודי ולהשאר ביהדותו ולא להכנע לסטי"א בכל אופן.

רבונו של עולם שבענו מוטובן ושמח נפשינו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת.

ידידך וחברך הדורש שלומך וטובתך לנצח
יעקב מאיר

ולפעמים צריך שיישב עצמו בחשבון יפה איך
יוכל לצאת ממצבו זה, וזה יתן לו תקווה.

ובכל פעם נכון וראוי לחשוב **שאים יזיח וייאש את עצמו במחשבות עגומות של מצבו יהיה יותר ויותר קשה לצאת ממצבו העגום**, על כן עליו להתחזק ולעשות מה שבכילתו, וכאמור העיקר לחזק את עצמו שהעולם הזה אינו אלא עולם הפרוזדור, ובעלמא דאתי יאכל פירותיו המתוקים, **ויאמין שהכל לטובתו, ויחל אל ה' - כי לה' הישועה!**

שאלה: אדם שיש לו חובות המשתרגות על
צווארו, מה יעשה להחיות את עצמו?

תשובה: אכן זהו עבודה קשה, הקב"ה צריך לחונן דעת על זה, 'סאי' א שווערע געשעפט... [ופעם סיפור לי חבר אחד שהיה מסובב עם חובות, וישב בליל הסדר על שולחנו בבית, ובאמצע הרגיש שאי אפשר לו להמשיך הלאה, ואמר להמסובים להמשיך והוא הלך לטייל בחוץ לפקח דעתו], אך זאת נוכל לומר, **שיחזק את עצמו באמונה ובטחון כפי יכלתו.**

מעשיות ועבודות מחכימות מאוצרו של
מורינו הגה"צ שליט"א מסודר על פי נושאים

פניני הסיפור

"ענוה" (ח)

חיים אתה מבקש...

הלה הודה לי מקרב לב על הדיבורים
הנכונים הללו.

ובודאי עלינו לדעת שאי אפשר לשער
כמה רחמים והמתקת הדינים מביא על עצמו
זה המקבל באהבה את פגיעתו, אשרי לו בזה
ובבא, **הוא ניצול מדינא קשיא בעולם הזה וגם**

בעולם הבא!

נשקו בר'

מסופר על הרמ"ק שאחד העיז לקרואו
בשם 'רשע' רח"ל, וכאשר שמע זאת הוא נטל
את ידו ונשקו באמרו: **אשריך שהכנעת אותי
לבוראי!**

פעם אחת שח לי רב חשוב את לבו שהוא
סובל רדיפות (וכי מי אין לו רדיפות...), וכאשר
שמעתי זאת שאלתי אותו: מנין שהם רדיפות,
אולי הם טובה גדולה עבורך, חשוב נא לרגע,
הרי אתה כבר אדם בא בימים לאוי"ש, **ויתכן
שרדיפות' אלו מוסיפים לך שנות חיים על
שארמו חז"ל (פסחים פז ע"ב) 'הרבנות מקברת
את בעליה, ונמצא א"כ שמלבד התיקונים
הרוחניים הנצחיים שאתה מרויח מהביאוונות
והשפיות דמים שמזכה אותך אותו יהודי, הוא
מזכה אותך בחיים... ואם חפץ חיים הינך קבל
נא באהבה את היסורים ואל תבעוט בהם, כי
יתכן וכל המשך חיך תלויים בהם.**

המשך ממעמד א'

זו היא טומאה גדולה - טומאה נוראה, יש והאדם קם בבוקר וכבר הוא רואה כל דבר אסור ה", מיום הבריאה לא היתה טומאה נוראה כזו! הוא רק קם עתה - עדיין לא נטל ידיו, וכל הזוהמא מונחת לו ליד המיטה, עומדים בבוקר ותיכף רואים כל דבר אסור, רחמנא ליצלן! רחמנא ליצלן! זה מטמא, ראייה רעה נכנסת בכל הגוף ונטמא אותו כולו! טמאים ממש ממש, רחמנא ליצלן!!

תתחזקו, תתחזקו! ה' עמכם! זהו רצון הבורא! וזכות זה תזכו לבנים צדיקים ויראים עוסקים בתורה ובמצוות ושומרי הברית. תתחזקו בכל הכוחות בענין גדול זה, כי ככל שתעשו יותר אף שעפ"י שכל אי אפשר לבטל קליפה נוראה זו, אך זה פועל שהשי"ת בעצמו ירא בעיני עמו ויבטל אותה כרגע, זו היא העצה!

(א' בהר שנת תשפ"ד לפ"ק)

ראוי לכלות שעות לקרוא סיפורי צדיקים נפלאים ולהכין
אמרות קצרות כדי שיוכל לאמרם בכל שלחן שבת, כי בזה
פותחים הלב והאוזן של הילדים לעורר להם לעבודת ה'.

ניצוץ
אחד

ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי הגה"צ מורינו שליט"א

יצא לאור
על ידי